

Discursul lui JD Vance la Conferința de Securitate de la München, 14 februarie 2025

Ei bine, vă mulțumesc. Și mulțumesc tuturor delegaților și personalităților prezente, profesioniștilor din mass-media, și mulțumesc în special gazdei Conferinței de Securitate de la München pentru că a reușit să organizeze un eveniment atât de incredibil. Suntem, desigur, încântați să fim aici. Suntem fericiți să fim aici.

Unul dintre lucrurile despre care am vrut să vorbesc astăzi este, desigur, valorile noastre comune. Este minunat să fiu din nou în Germania. După cum ați auzit mai devreme, am fost aici anul trecut ca Senator al Statelor Unite. L-am văzut pe Ministrul de Externe, scuzați-mă, Secretarul de Externe David Lammy, și am glumit că amândoi aveam anul trecut alte funcții decât cele pe care le avem acum. Dar acum este timpul ca toate țările noastre, pentru toți cei care au avut norocul să primească putere politică de la popoarele noastre respective, să o folosească cu înțelepciune pentru a le îmbunătăți viața.

Vreau să spun că, știți, am avut norocul în timpul petrecut aici să petrec ceva timp în afara zidurilor acestei conferințe în ultimele 24 de ore, și am fost atât de impresionat de ospitalitatea oamenilor, chiar în timp ce se recuperează după atacul oribil de ieri. Prima dată când am fost vreodată în München a fost cu soția mea, de fapt, care este aici cu mine astăzi, într-o călătorie personală. Mi-a plăcut întotdeauna orașul München și mi-au plăcut întotdeauna oamenii săi. Vreau doar să spun că suntem foarte mișcați, iar gândurile și rugăciunile noastre sunt alături de München și de toți cei afectați de răul provocat acestei comunități frumoase. Ne gândim la voi, ne rugăm pentru voi și cu siguranță vă vom susține în zilele și săptămânile care urmează.

Acum, sper că acesta nu este ultimul aplauze pe care le primesc. Dar ne adunăm la această conferință, desigur, pentru a discuta despre securitate. În mod normal, ne referim la amenințările la adresa securității noastre externe. Văd mulți mari lideri militari adunați aici astăzi. În timp ce Administrația Trump este foarte preocupată de securitatea europeană și crede că putem ajunge la o înțelegere rezonabilă între Rusia și Ucraina, credem de asemenea că este important ca în anii următori Europa să facă un pas important înainte pentru a-și asigura propria apărare.

Amenințarea care mă îngrijorează cel mai mult în ceea ce privește Europa nu este Rusia, nu este China, nu este niciun alt actor extern. Ceea ce mă îngrijorează este amenințarea din interior - retragerea Europei de la unele dintre valorile sale fundamentale, valori împărtășite cu Statele Unite ale Americii. Acum, am fost șocat că un fost comisar european a apărut recent la televizor și părea încântat că guvernul român tocmai a anulat o întreagă alegere. El a avertizat că dacă lucrurile nu merg conform planului, același lucru s-ar putea întâmpla și în Germania.

Acum, aceste declarații nechibzuite sunt șocante pentru urechile americane. Ani de zile ni s-a spus că tot ce finanțăm și susținem este în numele valorilor noastre democratice comune - totul, de la politica noastră privind Ucraina până la cenzura digitală, este prezentat ca o apărare a democrației. Dar când vedem instanțe europene care anulează alegeri și oficiali superiori care amenință să anuleze altele, ar trebui să ne întrebăm dacă ne menținem la un standard suficient de înalt. Spun "noi" pentru că cred fundamental că suntem în aceeași echipă. Trebuie să facem mai mult decât să vorbim despre valorile democratice; trebuie să le trăim.

Acum, în memoria vie a multora dintre voi din această sală, Războiul Rece a poziționat apărătorii democrației împotriva unor forțe mult mai tiranice pe acest continent. Gândiți-vă la partea din acea luptă care cenzura disidenții, care închidea bisericile, care anula alegerile. Au fost ei cei buni? Cu siguranță nu. Și slavă Domnului că au pierdut Războiul Rece. Au pierdut pentru că nu au prețuit și nu au respectat toate binecuvântările extraordinare ale libertății - libertatea de a surprinde, de a face greșeli, de a inventa, de a construi. După cum se dovedește, nu poți impune inovația sau creativitatea, la fel cum nu poți forța oamenii ce să gândească, ce să simtă sau în ce să creadă. Și credem că aceste lucruri sunt cu siguranță conectate.

Din păcate, când mă uit la Europa astăzi, uneori nu este atât de clar ce s-a întâmplat cu unii dintre câștigătorii Războiului Rece. Mă uit la Bruxelles, unde comisarii UE avertizează cetățenii că intenționează să închidă rețelele sociale în timpul tulburărilor civile în momentul în care detectează ceea ce au considerat a fi "conținut instigator la ură." Sau în această țară, unde poliția a efectuat raiduri împotriva cetățenilor suspectați că au postat comentarii anti-feministe online ca parte a "combaterii misoginiei pe internet - o zi de acțiune."

Mă uit la Suedia, unde acum două săptămâni, guvernul a condamnat un activist creștin pentru participarea la arderi ale Coranului care au dus la uciderea prietenului său. După cum a remarcat înfiorător judecătorul în cazul său, legile Suediei care ar trebui să protejeze libertatea de exprimare nu acordă, de fapt - și citez - "un permis liber de a face sau spune orice fără riscul de a ofensa grupul care deține acea credință."

Și poate cel mai îngrijorător, mă uit la prietenii noștri foarte dragi, Regatul Unit, unde regresul de la drepturile de conștiință a pus libertățile de bază ale Britaniei religioase în special în vizor. Acum puțin peste doi ani, guvernul britanic l-a acuzat pe Adam Smith Connor, un fizioterapeut de 51 de ani și veteran al armatei, de crima odioasă de a sta la 50 de metri de o clinică de avort și de a se ruga în tăcere timp de trei minute - fără să obstrucționeze pe nimeni, fără să interacționeze cu nimeni, doar rugându-se în tăcere de unul singur. După ce forțele de ordine britanice l-au observat și au cerut să știe pentru ce se ruga, Adam a răspuns simplu: "Era pentru fiul nenăscut pe care el și fosta lui prietenă l-au avortat cu ani în urmă."

Acum, ofițerii nu au fost impresionați. Adam a fost găsit vinovat de încălcarea noii legi a zonelor tampon a guvernului, care incriminează rugăciunea tăcută și alte acțiuni care ar putea

influența decizia unei persoane în raza de 200 de metri de o unitate de avort. A fost condamnat să plătească mii de lire în costuri legale către acuzare.

Acum, aș vrea să pot spune că acesta a fost un accident, un exemplu izolat și nebunesc al unei legi prost scrise fiind aplicată împotriva unei singure persoane. Dar nu, în octombrie trecut, acum câteva luni, guvernul scoțian a început să distribuie scrisori cetățenilor ale căror case se aflau în așa-numitele zone de acces sigur, avertizându-i că chiar și rugăciunea privată în propriile lor case ar putea constitui o încălcare a legii. În mod natural, cititorii guvernului sunt îndemnați să raporteze orice concetățean suspectat vinovat de crimă de gândire.

În Marea Britanie și în toată Europa, libertatea de exprimare, mă tem, este în retragere. Și în interesul comediei, prietenii mei, dar și în interesul adevărului, voi recunoaște că uneori cele mai puternice voci pentru cenzură au venit nu din interiorul Europei, ci din interiorul propriei mele țări, unde administrația anterioară a amenințat și a intimidat companiile de social media să cenzureze așa-numita dezinformare - dezinformare cum ar fi, de exemplu, ideea că coronavirusul ar fi scăpat probabil dintr-un laborator din China. Propriul nostru guvern a încurajat companiile private să reducă la tăcere oamenii care au îndrăznit să rostească ceea ce s-a dovedit a fi un adevăr evident.

Așadar, vin aici astăzi nu doar cu o observație, ci cu o ofertă. La fel cum Administrația Biden părea disperată să reducă la tăcere oamenii pentru că își exprimau opiniile, așa Administrația Trump va face exact opusul. Și sper că putem lucra împreună la asta. La Washington, este un nou șerif în oraș, și sub conducerea lui Donald Trump, s-ar putea să nu fim de acord cu opiniile voastre, dar ne vom lupta să vă apărăm dreptul de a le oferi în piața publică - de acord sau nu.

Acum, am ajuns, desigur, în punctul în care situația a devenit atât de gravă încât în decembrie, România a anulat pur și simplu rezultatele unei alegeri prezidențiale pe baza suspiciunilor slabe ale unei agenții de informații și a presiunii enorme din partea vecinilor săi continentali. Acum, după cum înțeleg, argumentul a fost că dezinformarea rusească a infectat alegerile românești. Dar i-aș ruga pe prietenii mei europeni să aibă puțină perspectivă. Puteți crede că este greșit ca Rusia să cumpere reclame pe social media pentru a vă influența alegerile - cu siguranță credem asta. Puteți să o condamnați pe scena mondială, chiar. Dar dacă democrația voastră poate fi distrusă cu câteva sute de dolari de publicitate digitală dintr-o țară străină, atunci nu era foarte puternică de la început.

Acum, vestea bună este că eu întâmplător cred că democrațiile voastre sunt substanțial mai puțin fragile decât se tem aparent mulți oameni. Și chiar cred că permiterea cetățenilor noștri să își exprime opiniile le va face și mai puternice, ceea ce, desigur, ne aduce înapoi la München, unde organizatorii acestei conferințe au interzis legiuitorilor care reprezintă partide populiste atât de stânga cât și de dreapta să participe la aceste conversații.

Acum din nou, nu trebuie să fim de acord cu tot sau orice spun oamenii. Dar când oamenii reprezintă, când liderii politici reprezintă un electorat important, ne revine să participăm cel puțin la dialog cu ei. Acum, pentru mulți dintre noi de pe cealaltă parte a Atlanticului, pare din ce în ce mai mult că vechile interese înrădăcinate se ascund în spatele unor cuvinte urâte din era sovietică precum "dezinformare" și "dezinformare", care pur și simplu nu le place ideea că cineva cu un punct de vedere alternativ ar putea exprima o opinie diferită - sau Doamne ferește, să voteze diferit - sau și mai rău, să câștige o alegere.

Acum, aceasta este o conferință de securitate, și sunt sigur că ați venit aici toți pregătiți să vorbiți despre cum exact intenționați să creșteți cheltuielile pentru apărare în următorii ani în concordanță cu o nouă țintă. Și asta e grozav pentru că, așa cum președintele Trump a făcut abundent de clar, el crede că prietenii noștri europeni trebuie să joace un rol mai mare în viitorul acestui continent. Nu credem că auziți acest termen "împărțirea sarcinilor", dar credem că este o parte importantă a faptului de a fi într-o alianță comună împreună - că europenii să facă un pas înainte în timp ce America se concentrează pe zone ale lumii care sunt în mare pericol.

Dar lăsați-mă să vă întreb și: Cum veți începe măcar să vă gândiți la tipurile de întrebări bugetare dacă nu știm ce anume este ceea ce apărăm în primul rând? Am auzit deja multe în conversațiile mele - și am avut multe, multe conversații grozave cu mulți oameni adunați aici în această sală - am auzit multe despre ce trebuie să vă apărați de, și desigur, asta este important. Dar ceea ce mi s-a părut un pic mai puțin clar, și cu siguranță, cred, pentru mulți dintre cetățenii Europei, este ce anume este ceea ce vă apărați pentru. Care este viziunea pozitivă care animă acest pact de securitate comun pe care îl credem toți atât de important?

Cred profund că nu există securitate dacă vă este frică de vocile, opiniile și conștiința care vă ghidează propriul popor. Europa se confruntă cu multe provocări, dar criza cu care se confruntă acest continent acum - criza pe care cred că ne confruntăm cu toții împreună - este una de propria noastră facere. Dacă fugiți de teama propriilor voștri alegători, nu există nimic ce America poate face pentru voi, nici, de altfel, nu există nimic ce puteți face voi pentru poporul american care m-a ales pe mine și l-a ales pe președintele Trump. Aveți nevoie de mandate democratice pentru a realiza ceva de valoare în anii următori. Nu am învățat nimic? Mandatele subțiri produc rezultate instabile. Dar există atât de multe lucruri de valoare care pot fi realizate cu tipul de mandat democratic care cred că va veni din a fi mai receptiv la vocile cetățenilor voștri.

Dacă veți avea economii competitive, dacă veți avea energie accesibilă și lanțuri de aprovizionare sigure, atunci aveți nevoie de mandate pentru a guverna pentru că trebuie să faceți alegeri dificile pentru a vă bucura de toate aceste lucruri. Și desigur, știm asta foarte bine în America. Nu puteți câștiga un mandat democratic prin cenzurarea oponenților voștri sau prin a-i băga în închisoare - fie că este vorba de liderul opoziției, un umil creștin care se roagă în propria casă sau un jurnalist care încearcă să relateze știrile. Nici nu puteți câștiga unul ignorând electoratul vostru de bază în chestiuni precum cine are dreptul să facă parte din societatea noastră comună.

Dintre toate provocările presante cu care se confruntă națiunile reprezentate aici, cred că nu există nimic mai urgent decât migrația în masă. Astăzi, aproape una din cinci persoane care trăiesc în această țară s-a mutat aici din străinătate - aceasta este, desigur, o cifră record. Este un număr similar, apropo, în Statele Unite, de asemenea un record absolut. Numărul imigranților care au intrat în UE din țări non-UE s-a dublat între 2021 și 2022, și desigur, a crescut mult mai mult de atunci.

Și știm că această situație nu s-a materializat în vid. Este rezultatul unei serii de decizii conștiente luate de politicieni de pe tot continentul și alții din întreaga lume pe parcursul unui deceniu. Am văzut pierderea provocată de aceste decizii ieri chiar în acest oraș. Și desigur, nu pot să nu mă gândesc din nou la victimele teribile care au avut o frumoasă zi de iarnă în München distrusă. Gândurile și rugăciunile noastre sunt cu ei și vor rămâne cu ei.

Dar de ce s-a întâmplat asta în primul rând? Este o poveste teribilă, dar este una pe care am auzit-o de prea multe ori în Europa și, din păcate, de prea multe ori și în Statele Unite. Un solicitant de azil, adesea un tânăr în mijlocul anilor 20, deja cunoscut poliției, lovește cu mașina într-o mulțime și sfâșie o comunitate. De câte ori trebuie să suferim aceste setări înapoi îngrozitoare înainte de a schimba cursul și de a lua civilizația noastră comună într-o nouă direcție?

Niciun alegător de pe acest continent nu a mers la urne pentru a deschide porțile pentru milioane de imigranți neverificați. Dar știți pentru ce au votat? În Anglia, au votat pentru Brexit - și fie că sunteți de acord sau nu, au votat pentru asta. Și din ce în ce mai mult, peste tot în Europa, votează pentru lideri politici care promit să pună capăt migrației scăpate de sub control.

Acum, se întâmplă să fiu de acord cu multe dintre aceste preocupări, dar nu trebuie să fiți de acord cu mine. Cred doar că oamenii țin la casele lor, țin la visele lor, țin la siguranța lor și la capacitatea lor de a se întreține pe ei înșiși și pe copiii lor. Și sunt inteligenți. Cred că acesta este unul dintre cele mai importante lucruri pe care le-am învățat în scurtul meu timp în politică. Contrar a ceea ce ați putea auzi la câțiva munți distanță în Davos, cetățenii tuturor națiunilor noastre nu se gândesc în general la ei înșiși ca fiind animale educate sau ca roți interschimbabile ale unei economii globale. Și nu este deloc surprinzător că nu vor să fie mutați încoace și încolo sau ignorați neîncetat de liderii lor.

Și este treaba democrației să judece aceste mari întrebări la urne. Cred că respingerea oamenilor, respingerea preocupărilor lor, sau și mai rău, închiderea mass-media, închiderea alegerilor sau excluderea oamenilor din procesul politic nu protejează nimic. De fapt, este cea mai sigură cale de a distruge democrația. A vorbi și a-ți exprima opiniile nu este interferență electorală - chiar și atunci când oamenii își exprimă opinii în afara propriei țări, și chiar și atunci când acei oameni sunt foarte influenți.

Și credeți-mă, spun asta cu tot umorul: Dacă democrația americană poate supraviețui la zece ani de dojeni din partea Gretei Thunberg, voi puteți supraviețui la câteva luni de Elon Musk. Dar ceea ce democrația germană - ceea ce nicio democrație, americană, germană sau europeană - nu va supraviețui este să le spui milioaneilor de alegători că gândurile și preocupările lor, aspirațiile lor, rugămințile lor pentru ajutor sunt invalide sau nevrednice măcar de a fi luate în considerare.

Democrația se bazează pe principiul sacru că vocea poporului contează. Nu există loc pentru bariere de protecție - fie susții principiul, fie nu. Europeni, poporul are o voce. Liderii europeni au o alegere. Și convingerea mea puternică este că nu trebuie să ne fie frică de viitor. Îmbrățișați ce vă spun oamenii voștri, chiar și când este surprinzător, chiar și când nu sunteți de acord. Și dacă faceți asta, puteți înfrunța viitorul cu certitudine și cu încredere, știind că națiunea stă în spatele fiecăruia dintre voi. Și asta, pentru mine, este marea magie a democrației. Nu este în aceste clădiri de piatră sau hoteluri frumoase. Nu este nici măcar în marile instituții pe care le-am construit împreună ca o societate comună. A crede în democrație înseamnă a înțelege că fiecare dintre cetățenii noștri are înțelepciune și are o voce. Și dacă refuzăm să ascultăm acea voce, chiar și cele mai de succes lupte ale noastre vor asigura foarte puțin.

După cum a spus odată Papa Ioan Paul al II-lea - în opinia mea, unul dintre cei mai extraordinari campioni ai democrației pe acest continent sau oricare altul - "Nu vă fie frică." Nu ar trebui să ne fie frică de poporul nostru, chiar și atunci când își exprimă opinii care nu sunt de acord cu conducerea lor.

Vă mulțumesc tuturor. Mult succes tuturor. Dumnezeu să vă binecuvânteze.